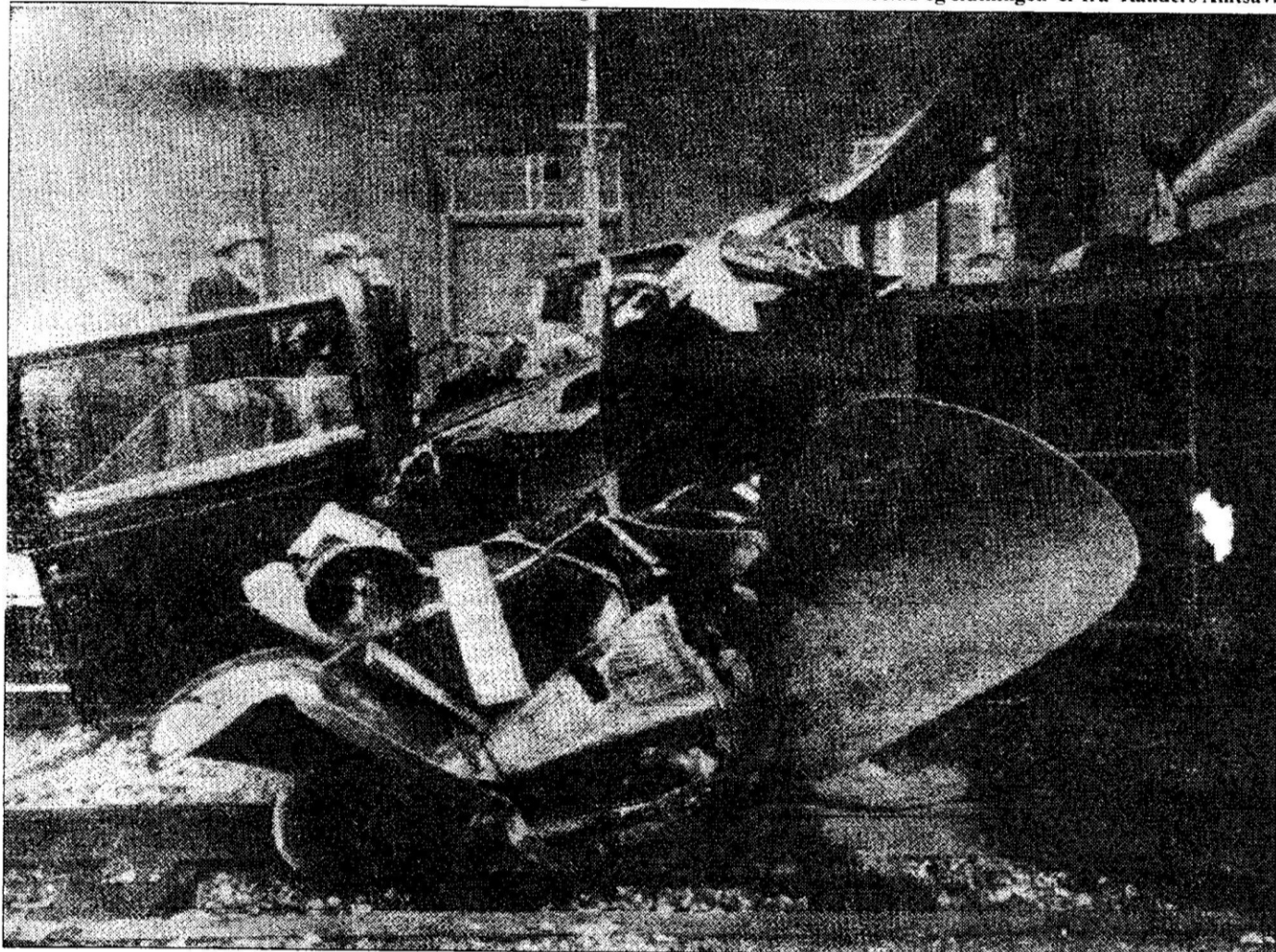

Tragedien i Auning.

Lørdag den 23. maj 1959.

Ulykkesårsagen opklares aldrig – alle sikkerhedsforanstaltninger fra banens side fritager lokomotivpersonalet for ansvar – men det gør ikke tragedien mindre.

Artiklen er stykket sammen af avisudklip fra (vistnok) Rougso-Sonderhald Herreders Folkeblad og slutningen er fra Randers Amtsavis.

Det totale bilvrug på lokomotivet fotograferet umiddelbart efter ulykken.

En dag, der havde bragt glæde til en lille familie, blev brat vendt til dyb tragedie med død og udslættelse for fire af familiens medlemmer – kun en lille pige på 7 år er tilbage, uden mor, far og søskende, og sikkert kun et lunefuldt spil af skæbnen er skyld i, at ikke også hun blev offer for den tragiske ulykke i Auning i lørdags.

Sådan var de første tanker, man gjorde sig, da den tragiske ulykke gik op for én i sit fulde omfang. Tragisk for den lille pige og hendes bestemor, der i løbet af et kort nu mistede fire kære – men også tragisk for de to mænd på lokomotivet, der kun kunne se til, men ellers stod fuldkommen magtesløse og absolut intet kunne udrette for at komme de fire til hjælp....

Når dagen, der gik på hæld, havde været glædesfyldt for landpost Elmer Christiansen og hans familie, og de tillidsfulde gav sig ud i hans bil til den lille landejendom, han havde købt for nogen tid siden, skyldtes det, at han netop timer i forvejen havde afsluttet en handel om det hidtidige hjem på Mortensvej i Møllevænget – nu skulle han sammen med din hustru, Kirsten, og de to

småpiger, den 4-årige Hanne og den 6-årige Anne Mette i Portsbakker, som de glædede sig til at flytte ind i. Den 7-årige Bente fik lov til at blive hjemme på Mortensvej – hun ville lege. Mens hun morede sig, kørte forældre og søstre ind i døden.

Flag på halv –

Den grufulde ulykke var samtaleemne i Randers i går – derfor ikke udpenslede enkeltheder. Elmer Christiansens bil var så molestreret efter at være slæbt ca. 300 meter han ad skinnerne, at de tililende ikke var i tvivl om, at der skulle et mirakel til, hvis nogen skulle være i live.

Tudende ambulancer fra Randers og Ørsted fortalte beboere i byens periferi, at noget alvorligt var på færde – og da det lidt efter rygtedes, at ulykken havde kostet fire menneskeliv, gik flagene efterhånden på halv stang over hele byen, ligesom kommunen lod hovedgadens flag-allé rejse i de sidste aftentimer før solnedgang. I den solfyldte dag, hvor de fleste glædede sig til weekenden, havde medfølelse og sorg holdt sit indtog.

Hvorfor – og hvordan?

Overalt – i de små gader og på gadehjørner, stod småklynger og drøftede ulykken. På stationen var samlet mange – og det stående spørgsmål var

stadig : Hvordan kunne det dog ske.

Hvorfor skulle sådan en ulykke ramme en mand, der netop kendte denne jernbaneoverskæring bedre end mange andre?

På sin postrute til Gjesing passerede han overskæringen flere gange daglig – ganske vist var det et ekstraordinært godstog, men Elmer Christiansen vidste, at det var kommet hver dag i den senere tid – og på samme tid....

- Hvorfor skulle den stedkendte mand og hans familie blive ofre for en så meningsløs og ufattelig ulykke.

Måske er der noget om, at stedkendte folk sløves mere ved den slags, end bilister, der tilfældigt kommer over denne jernbaneoverskæring. Det er konstateret, at blinklysene og klokkesignalet virkede upåklageligt. Det bekræftes bl.a. af savskærer Jens Severinsen, der netop var kommet forbi – han havde hilst på Elmer Christiansen og hans familie...

Industriarbejder Svend Nielsen, der bor lige ved overskæringen, og som sammen med sin søn arbejdede i haven, bekræfter ligeledes, at det var iorden – men han kan samtidig fortælle, at for en halv snes dage siden var der også ved at ske en ligende ulykke på stedet, og han udtaler sin forbavelse over, at der ikke er et par halvbomme på

stedet – de kunne betjenes automatisk fra stationen, som bommene ved hovedvejen bliver det....

Var det gademusikanterne?

Ulykkesårsagen bliver aldrig opklaret – de eneste, der kunne fortælle er ikke mere. Men noget rigtig er der sikkert i de formodninger, der blev fremsat i lørdags : At Elmer Christiansens opmærksomhed et øjeblik er blevet henledt på et par gademusikanter, der spillede i Kirkegade.... Det er det eneste man kan tænke sig, for Elmer Christiansen, hørte ikke til de mennesker, der kørte stærkt, snarere tværtimod – han var respekteret som en hensynsfuld bilist – og i ulykkesøjeblikket havde han nærmest solen i ryggen – så heller ikke den har generet ham. Men er det ikke også inderligt ligegyldigt nu, hvordan og hvorledes ? Sket er sket – og lille Bente får ikke forældre og søskende tilbage.

Tragediens anden part.

Alle, der kender Elmer Christiansen, står fuldkommen uforstående – han, den rolige og besindige – nej, der har ikke været tale om, at han tog en chance – men hvad så med lokomotivpersonalet?

Kan der placeres noget ansvar her?

Øjenvidner siger nej. Flere erkender, at alle påkrævede

sikkerhedsforanstaltninger var i orden.

Et par soldater kom straks springende og spurgte Svend Nielsen : Hvad blev der af bilen?

Man havde ventet at se den lige ved siden af sporene – og man forfærdedes, da man så, at den slæbtes foran lokomotivet ned mod stationen. Andre havde set, at lokomotivets to mands betjening så til hver sin side af vejen. Både lokomotivfører Erik Jensen og lokomotivfyrbøder Knud Børge Jensen var dybt rystede over det passerede det er forståeligt, men midt i al det tragiske må det for dem være en trøst, at der fra alle hold udtaltes at de er sagesløse...

Forfærdelig bare at se det grufulde – og ikke kunne hjælpe.

Lokomotivfyrbøder Knud Erik Jensen, Randers, der har fuld lokomotivføreruddannelse, førte maskinen i ulykkesøjeblikket, og han er forståeligt endnu ulykkelig berørt, da vi taler med ham en lille times tid efter ulykken.

Det hele er så ubegribeligt, siger han – ja, fuldkommen meningsløst. Ikke et eneste menneske kunne tænke sig, at der i denne situation skulle hænde noget så frygteligt lokomotivfører Erik Jensen og jeg så til hver sin side af vejen, da vi passerede overskæringen, blinklysene virkede, som de skulle, men det havde

ikke nedsat vor agtpågivenhed, for netop på dette sted er vi altid særlig påpasselige, fordi der er to overskæringer i Auning by – og lige efter hinanden... jeg så vognen med Elmer Christiansen og hans familie – og jeg tog det som en selvfølge, at han ville standse... kan De ikke forstå, at det havde været noget helt andet, hvis han var kommet i flyvende fart, men her kom en bil kørende nærmest sindigt, blinklysene virkede – ja, hvorfor skal så sådan noget ske... jeg kan slet ikke forstå det, og ikke nok med, at det var voksne, det gik ud over – men her var børn.... vi gjorde, hvad vi kunne for at få toget standset, men allerede før vi nåede den næste overskæring, var vi klar over ulykkens omfang kan De sætte Dem ind i, hvad det vil sige at stå herinde og se et stykke legetøj ligge foran på maskinen... når man selv har en lille pige derhjemme ... det var forfærdeligt at stå i maskinen og se de ulykkelige – og så ikke kunne foretage sig det mindste for at hjælpe.

Snarrådig lokomotivfører.

Lokomotivfører Erik Jensen deler bekymringerne med Knud B. Jensen. – Det er slet ikke til at fatte - slet ikke, når vi nu bagefter hører, at det er en lokalkendt mand. Ulykker er kedelige, når de skyldes letsindighed – også jeg

havde set bilen med Elmer Christiansen – han sad roligt i vognen – hvorfor skal det ske. Vi kørte med en fart af 50-55 km i timen, og det er ikke stærkt – straks vi tog vognen, slog jeg bremserne i --- jeg ved, at ulykken i Nørager, hvor et helt tog væltede, strejfede mine tanker... det kunne nemt være gået på samme måde her... mange vil måske sige, at det er langt at køre helt op på stationen fra Kirkegade, når bremserne er slået i, men husk, at det var tomme vogne...

Hvorfor ikke bomme i Kirkegade?

To soldater så ulykken ske – og industriarbejder Svend Nielsen, der har have lige ved jernbaneoverskæringen, var sammen med soldaterne og sin 16-årige søn, Per, de første på ulykkesstedet. –

Per Nielsen, der arbejdede sammen med sin far i haven – bilens ene hjul blev slynget gennem luften, og havnede kun en meter fra Per.

Hvorfor er der ikke bomme i Kirkegade, sagde Sv. Nielsen – det er ikke 14 dage siden, at jeg så en bil køre over 10 meter foran toget – jeg er bange, at der kan ske ulykker her af lignende art, og derfor mener jeg, at der burde sættes halvbomme op her som ved hovedvejen... de må kunne betjenes automatisk fra stationen. Svend Jensen og hans søn svævede i øvrigt også i fare ved ulykken – bilens ene hjul kom pludselig susende gennem luften og faldt ned kun en meter fra sønnen – og haven blev fyldt med de sten, der ligger mellem svellerne og på banelegemets skråning – et held, at de ikke blev ramt.

Intet at bebrejde lokomotivføreren.

Efter den frygtelige ulykke blev der foretaget undersøgelser af advarsels-

signalerne ved overskæringen, men efter hvad den fungerende chef for 5. trafiksektion, trafikinspektør T. V. Nielsen, Århus, oplyser overfor avisen, har man ikke kunnet konstatere fejl og mangler af nogen art og jeg mener heller ikke, at der er noget at bebrejde føreren af lokomotivet. Alt var klart og alle sikkerhedsforanstaltninger var i orden. Men sagen vil blive nærmere undersøgt, når vi får politiets rapporter i hænde.

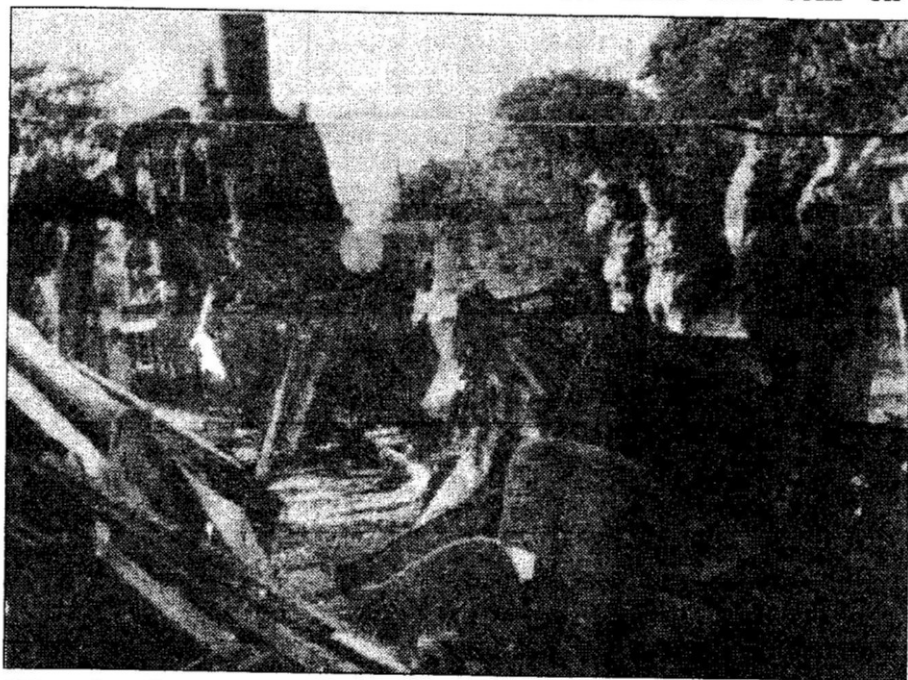
Auning-ulykkens ofre mindet i kirken.

Da pastor Fibiger Erlandsen igår prædikede i Auning kirke mindedes han ofrene for ulykken i jernbaneoverskæringen. Præsten omtalte landpostbud Elmer Christiansen som en afholdt mand. Alle satte pris på ham, sagde præsten, og vi kendte ham alle som en

venlig mand, der var nem at omgås. Præsten sluttede sit mindeord med at bede en bøn for familien.

12 dræbt af tog på fire uger.

Næsten samtidig med katastrofen i Auning omkom den 26-årige Edvard Jæger Jensen, Hvam ved Aalestrup, da hans nyerhvervede vogn gik i stå i en ubevogtet jernbaneoverskæring på Viborg – Aalestrup-banen og knustes af toget. Jæger Jensen havde købt vognen lørdag formiddag, og ulykken skete, da han var på vej hjem fra arbejde. - Dermed er antallet af trafikanter dræbt i ubevogtede jernbaneoverskæringer nået op på 12 indenfor blot fire uger.

Bilen efter, da den var frigjort af Falck – lokomotivet renses for glasskår. Maskinen havde kun taget ringe skade.

Elmer Christiansen.